

Vergaderjaar 2018–2019

19 637

Vreemdelingenbeleid

Nr. 2524

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE EN VEILIGHEID

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 22 augustus 2019

Bij brief van de vaste commissie voor Volksgezondheid, Welzijn en Sport van 13 juni jl. heeft uw Kamer verzocht om een reactie op een brief van C.O. d.d. 17 mei 2019 inzake een zorgverzekering voor asielzoekers. Bij deze treft u mijn reactie aan. Los van het feit dat ik niet op individuele zaken in ga, is uit de beperkte informatie in de brief van C.O. moeilijk op te maken wat er exact speelt. In zijn algemeenheid kan ik wel aangeven hoe de medische zorg voor asielzoekers in Nederland is geregeld.

Iedereen in Nederland heeft recht op medisch noodzakelijke zorg. Uitgangspunt is dat iemand die zorg gebruikt hier ook zelf voor betaalt. Voor Nederlandse burgers verloopt dit via het zorgverzekeringsstelsel. Voor vreemdelingen die in Nederland verblijven, maar geen verzekering alhier kunnen of mogen afsluiten geldt dat zij zich hiervoor in beginsel in het land van herkomst dienen te verzekeren of dat zij de afgenomen zorg zelf dienen te betalen.

Voor vreemdelingen die in Nederland asiel aanvragen geldt dat zij, in ieder geval gedurende de asielprocedure recht hebben op voorzieningen conform de Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 2005 (Rva 2005). Hierin is ook geregeld dat het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA) voor deze groep een ziektekostenregeling treft (artikel 16). In de Regeling Medische zorg Asielzoekers (RMA) is vastgelegd voor welke zorg deze asielzoekers in aanmerking komen en wie er recht op heeft. Het zorgpakket van de RMA is – met uitzondering van bepaalde zorg – vergelijkbaar met het basispakket uit de Zorgverzekeringswet (Zvw). Ook tandartszorg is hierin opgenomen.

Om aanspraak te maken op medische zorg op grond van de RMA is het niet strikt noodzakelijk dat de asielzoeker in een asielzoekerscentrum verblijft. De RMA geldt ook voor vreemdelingen die bij of namens het COA opvang genieten. Hiervan is ook sprake bij de zogeheten administratieve plaatsing. Asielzoekers verblijven dan bijvoorbeeld formeel bij hun

partner en dienen zich wekelijks te melden bij het COA. Een administratieve plaatsing kan gevolgen hebben voor de omvang van de verstrekkingen op basis van de Rva 2005, maar de aanspraak op medische zorg op basis van de RMA is hiervan uitgezonderd.

In artikel 122a van de Zorgverzekeringswet is voor onverzekerbare vreemdelingen geregeld dat in geval van medisch noodzakelijke zorg, de zorginstellingen/behandelaren een tegemoetkoming kunnen krijgen in de gemaakte zorgkosten. Het is aan de zorginstellingen/behandelaren om vast te stellen of er sprake is van medisch noodzakelijke zorg. Deze regeling is zowel bedoeld voor de (meeste) aanspraken ingevolge de Zvw als voor de aanspraken ingevolge de Wet langdurige zorg (Wlz).

De Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid,
A. Broekers-Knol